Ч. 85 Пятниця 18 (30) цьвітня 1897. Рік VII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Гостина Є. Вел. Цісаря в Петербурзї.

З дальших вістий про гостину нашого Монарха в столици Росиї доносять: Ціле місто було величаво украшене навіть найдальші передмістя і підгородя прибрали сьвяточну одежу. Апартаменти призначені для Найясн. Пана і Найдост. Архікн. Оттона в Зимнім Двірци були пишно удекоровані. В день приїзду Найвисшого гостя вже від досьвіта поступали величезні маси народа до Николаївского двірця і на Невский проспект. На повитане Найясн. Пана зібрали ся на двірци: Всї великі князї, члени амбасади австрийскої, депутация кольонії австрийскої, репрезентанти праси, ґенераліция ад'ютанти царя, голова міста і рада міска. На кілька минут перед 10 год. прибув на дворець цар Николай в мундурі австро-угорского полку піхоти. З царем прибув також брат его вел. кн. Михаіл. Публика повитала царя грімкими окликами. Точно о 10 год. в'їхав поїзд на перон, з него вийшов Є. Вел. Цісар Австро Угорщини в мундурі кексгольмского полку ґренадирів. Повитане обох Монархів, Найдост. Архікн. Оттона і вел. князїв мало як найсердечнїйший характер.

По повитаню Монархів наступило взаїмне представлене сьвіт. Цар повитав дуже сердечно міністра ґр. Голуховского і шефа ґенерального штабу бар. Бека. В хвили від'їзду з двірця і вздовж цілої дороги войско презентувало оружие а музики грали австрийский імн народний. Величезні маси народа витали Монархів окликом: Гурра! Монархи підчас цілої дороги розмавляли з собою, аж опісля заїхали до Аничківскої палати, де Найясн. Пан зложив візиту цариці-вдовици а побувши там 20 мінут поїхав до Зимного Двірця, де замешкав. Зараз по приїздї тут зложив Монарх візиту Цариці Александрі. Коли Найясн. Пан виходив із Зимного Двірця, загреміли пушки з Петропавловскої кріпости і дали 31 вистрілів.

В Зимнім Двірци приймав Найясн. Пан вел. князїв, міністрів російских і високих достойників, відтак депутациї полків російских носячих імя Монарха а по сніданю в тїснім кружку поїхав Монарх разом з Найдост. Архікн. Оттоном до церкви в Петропавловскій кріпости, де зложив вінцї на домовинах царів Николая I., Александра I. і II. Відтак зложив Монарх візити великим князям і княгиням.

Міністрови ґр. Голуховскому і надзвичайному послови Зведінекови та радникови Маєрови визначено на мешкане нові апартаменти в Еремітажи.

В довірочних сходинах беруть участь також цариця-вдовиця і цариця Александра але в ґалевім обідї двірскім не брали участи і не були на представленю театральнім. Так само усунула ся від торжеств вел. княг. Мария Павловна, а то з причини жалоби по братї, вел. князю мекленбурґскім. Гонори при сих торжествах сповняла в заступстві цариці єї сестра вел. княгиня Єлисавета-Теодоровна, жена вел. кн. Серґія, котра в тїй цїли прибула з Москви до Петербурга.

* * *

Цар іменував Найдост. Архікн. Оттона властителем 24 полку драґонів.

Найясн. Пан надав вел. князям: Михайлови Александровичеви, Кирилови Володимировичеви, — Константину Константиновичеви, Николаєви Михайловичеви і Александрови Михайловичеви, а відтак міністрови справ заграничних ґр. Муравієву великі ленти ордера сьв. Стефана; міністрови скарбу Вітте брилянти до ордера сьв. Леопольда; кн. Ольденбурґскому велику ленту ордера Леопольда; инші особи одержали всїлякого рода відзначення. Всего разом роздано 138 ордерів.

Є. Вел. Цїсар іменував вел. кн. Николая Николаєвича властителем полку австро-угорскої армії.

Підчас ґалевого обіду тоастував цар Николай в честь Найясн. Пана дякуючи за новий доказ щирої дружби, яка сполучає обох Монархів, і заявив, що дружба та укріпила ся *однаковими поглядами і засадами, маючими на цїли удержане мира для блага народів.* Найясн. Цїсар Франц Йосиф зназ добре чувства, які для него має, кладучи особливу вагу на повну солїдарність Монархів у спільній високій цїли, до котрої стремлять. Цар закінчив промову тоастом на здоровле Єго Вел. Цїсаревої і Найв. Дому Цїсарского.

Найясн. Пан відповів: Глубоко тронутий милим і сердечним принятєм, якого я зазнав від хвилї переступленя границї сего краю, висказую з цїлого серця найживійшу і найщирійшу за то подяку і можу також висказати радість, що в тих обявах виджу новий доказ взаїмної дружби, основаної на взаїмнім пошано-

---

10)

Крета і Македонія.

V.

Чому нинї в Македонії і Албанії спокій? — Положене на Креті і чия буде Крета. — Залив і форт Суда. — Дорога з Суди до Канеї. — Европейскі прапори на Креті. — Теперішний вид Канеї. — Европейский концерт і межинародна войскова парада в Канеї.

(Дальше).

Значна часть европейских кораблїв воєнних коло Крети стоїть нинї в заливі Суда, названім так від місцевости Суда, що стоїть в самім кутику того заливу на другім кінци дороги межи сею місцевостию а Канеєю. Залив сей замикає з одної сторони півостров Акротірі, що виглядає мов грушка, котра своїм хвостиком держить ся Крети саме в тім місци, де стоїть Канея і Суда, з другої же сторони північне побереже Крети. Сама Суда єсть невеличка місцевість, в котрій знаходить ся турецкий арсенал маринарский і кілька касарень, а крім того ще й кількадесять хат, котрі нинї стоять пустою. Шийкою від півострова Акротірі, широкою всего на 5 кільометрів, іде дорога з Суди до Канеї. На горбах на півночи від заливу і на полудни повівають грецкі прапори. Чужі кораблї воєнні, що стоять в заливі, розділяють так оба ті відділи повстанців і готові в кождій хвили бомбардувати одну або другу сторону, скоро би повстанцям прийшла охота нападати на турецкі позициї.

Житє в заливі Суда омежає ся лиш на кораблї. На беріг нема чого показувати ся, хиба що когось зібрала би охота дістати кулию або від кретийских повстанців або від магометаньскої зволочи та башибожуків, що нїби то боронять вітчини. Межи поодинокими кораблями суть дуже оживлені зносини і люди на них старають ся, як можуть, розвеселяти ся, до чого на деяких кораблях не мало причиняє ся і музика.

Залив Суда, яко пристань для кораблїв, єсть знаменитий. Забезпечений від півночи, полудня і заходу від бурі та вітру, єсть він і від всходу закритий, так, що кораблї можуть в нїм як найдогіднїйше стояти. Венецияни зрозуміли були дуже добре вигоду сего заливу. Коли Турки за султана Ібрагіма забрали були майже цїлий остров, держали ся Венецияни крім в Кандиї також ще й в кріпостях Ґравоза, Спіналонґа та Суда (на маленькім острові саме по середині входу до заливу від всходу). Они все ще мали надію відобрати остров від Турків. Аж в сїмдесять і два лїт опісля, а в сорок і вісім лїт по здобутю Кандиї Турками піддали ся Суда і Спіналонґа в 1715 р. Турки як звичайно байдужні дали від того часу запустїти сим кріпостям; великі купи румовища і розвалини, попукані мури і поломані деревлянні віконницї, що замикають отвори, зпова котрих колись стріляли венецийскі пушки — отсе лиш видко тепер з колишної твердинї Суда на острівци. Коло того лежить кілька старих заржавілих, зелїзних пушок, понад ними ледви ще держить ся сумний півмісяць, а трохи дальше на голій скалї сидить кількана[й]цять турецких вояків. Так виглядає кріпость Суда, коли їхати попри остров скорою лодкою торпедовою. Коло острова стоїть ще й старе турецке судно воєнне, ба, з его комина іде й дим; здогадуємо ся, що то ще одиноке воєнне судно турецке, котре може якотако свобідно порушати ся на кретийских водах. На переднім его кінци стоїть вояк і презентує свій карабін перед перепливаючою попри него чужою фляґою.

Дороги з Суди до Канеї стережуть европейскі войска і що дня роблять там службу Нїмцї з Москалями, Італїянцї з Австриякам[и] Анґлїйцї з Французами. З рана о 7 год. виходять войска з кораблїв на беріг, а відтак машерують спільно з Суди до Канеї. Попри попалені доми алеєю з високих альоесів та пінїй машерують Нїмцї разом з Москалями серед пречудного весняного ранку. Ліворуч видко густі хащі, а по заними сїрозелені гаї оливні. Понад селами Тсікалярія і монастирем Хрізопіґі підниmає ся вижина Маляксн, де ще один одинокий форт а радше острог знаходить ся в руках Турків. Ворохобники з Маляксн сходять ся часто з ворохобниками з Акротірі ідучи вузенькими стежками, що перетинають гостинець. Де лиш покаже ся який магометанин, стріляють его без милосердия. Від коли заграничні войска пильнують сеї дороги, убийства ті стали вже значно рідші і межи Судою а Канеєю заводить ся поволи знову рух; настав збройний мир. Войска машерують сею дорогою звичайно збитими кольонами; кождий відділ несе з со-

ваню і льояльности, дружби, в котрій виджу для наших народів кріпку запоруку мира і благодати. В непохитній витревалости при тій засаді і пожертвованю ся для тої справи, буду чути ся завсїгди щасливим, могучи числити на цїнну співучасть цїсаря Росиї. Переконаний о добрім успіху спільних змагань, підношу тоаст на здоровле царя Росиї, царицї і царскої родини.

Підчас ґалевого обіду, гості беручі в нїм участь мали на собі сьвіжо надані їм ордери. Мінїстер ґр. Ґолуховский мав на собі ордер сьв. Андрея, котрим надїлив єго цар особисто на попереднїй авдиєнциї. (Єсть то найвисший ордер российский. Гр. Ґолуховский одержав торік від царя у Відни ордер Александра Невского). Шеф ґенерального штабу бар. Бек одержав бриланти до ордера Александра Невского, надзвичайний посол Зведінек велику ленту ордера сьв. Анни. — Найяснїйший Пан надав российскому мінїстрови війни Ванновскому і ґен. ад'ютантови Ріхтерови великі ленти ордера сьв. Стефана. — Підчас обіду відзначав цар розмовою особливо мінїстра ґр. Ґолуховского і австро-угорского амбасадора в Петербурзї кн. Ліхтенштайна, а Є. Вел. Цїсар розмавляв головно з мінїстрами Муравевом, Горемикіном і Хилковом.

* * *

Вся праса европейска приписує гостини Є. Вел. Цїсаря в Петербурзї велику вагу і говорять загально, що гостина та має велике значінє для цїлої Европи. Кажуть навіть, що межи Австро-Угорщиною а Росиєю прийшло до формального союза, до котрого готова приступити ще й Нїмеччина. Так отже настала би в Европі хиба цїла сїть союзів державних: союз середно-европейский (Австрия-Нїмеччина-Італія), союз Росиї з Франциєю і найновійший союз трох цїсарів — Австро-Угорщина, Росия і Нїмеччина.

Новинки.

Львів дня 29-го цвітня 1897.

— Є. В. Цїсар удїлив римо-кат. комітетови будови костела в Держові, жидачівского повіта, 100 зр. запомоги.

— Відзначенє. Є. В. Цїсар надав комендантови станції жандармериї у Львові Ів. Тарнавскому срібний хрест заслуги.

— Іменованя. Дирекция почт і телеграфів іменувала окінчених учеників середних шкіл з іспитом зрілости: Ант. Найсера, Володисл. Гадовского, Кар. Цвяру, Йос. Шандровского, Франц. Лукасевича, Евст. Воляньского, Мар. Горницкого, Стан. Фрайндельсберга, Мих. Кобиляньского, Кар. Старака, Ад. Краха, Володисл. Єкля, Кар. Грабовича, Жиґм. Терликовского, Володисл. Кшися, Ант. Дзевцьоловского, Авр. Кременера, Здисл. Ставиньского, Жиґм. Мальхацка, Ізид. Іржиковского, Мих. Цвикловского, Іґн. Грудня, Франц. Мончку, Йос. Ржонцу, Петра Крижановского, Лейбу Зальца, Єроп. Кржівского, Мар. Пшиборовского, Юл. Гавдека, Яросл. Сїнгалевича і Жиґм. Клечковского почтовими практикантами.

— Є. Ем. кардинал Сильвестер Сембратович виїздить в сих днях на короткий супочинок до Унева, відтак ще в першій половинї мая удасть ся в супроводї Впр. крилошанина о. Бачиньского на візитацию бережаньско о деканата, котрий ще від часів бл. п. кардинала Левицкого не візитований.

— Войскові капелї будуть грати в маю; ві второк дня 4-го мая перед палатою ц. к. Намістництва, в четвер дня 6-го мая перед ґенеральною командою, ві второк дня 11-го мая в Стрийскім парку, в четвер дня 13-го мая в Єзуїтскім огородї.

— Новий розклад їзди на державних зелїзницях в Галичинї оголосила вже онОгди дирекция руху у Львові плякатами. Він зачне обовязувати почавши від 1-го мая с. р.

— Обманець. Берко Менкес з Самбора, державець дібр і співвластитель пропінациї в Чесанові, утїк звідтам, сфальшувавши на шкоду барона Здисл. Бруницкого з Люблинця векслї на кількадесять тисячів зр. Догадують ся, що проворний Берко пустив ся до Америки.

— Огонь вибух передвчера в купелевій місцевости Криници. Погоріли три доми коло апгики. При гашеню огня помагала сторожа пожарна з Нового Санча.

— Живцем похоронений. З Кагор у Франциї пишуть: Один селянин занедужав нагле в каварни і его відвезено до дому, до села Руфійляк. На другий день мимо заходів лїкаря, недужий помер і его похоронено. Ледве грабар засипав гріб, почув з середини стони, зразу слабші, відтак сильнїйші. Коли затревожений побіг візвати помочи сусїдів і відкопав з ними гріб та отворив домовину, показало ся, що зроблено то запізно, бо нещасливий справдї вже не жив. Покулені пальцї рук і викривлене лице сьвідчило о его страшних муках. Та пригода зробила велике враженє в цїлій околици.

— Засунула ся гора в угорскій місцевости Данк коло Колосвару. Простір, що зсунув ся в долину, займає около 120 морґів землї. Наслїдки тої пригоди страшні, бо упадаюча гора пороздавлювала по дорозї всьо, що стрітила: доми, звірята і людий. Після телеграфічних донесень, погибло там около 50 осіб і ще кількасот штук худоби.

— Самоубийство 13-лїтної дівчини. З Праги доносять, що дня 25-го с. м. коло тунелю Воданьскої зелїзниці льокальної кинула ся на шини перед над'їзджаючим поїздом 13-лїтна дївчина Розалія Коцина і погибла на місци. Причиною самоубийства мала бути відраза дївчини перед школою.

— Цїкавий жалібник. У Відни вела ся перед кількома днями така розправа: Дорожкар Лявер обжалував свого товариша Поляка о обиду чести. Однако оборонець обжалованого заявив перед розправою в імени свого клієнта, що Поляк готовий перепросити Лявера. На те відповів Лявер, що він радо відступив би від обжалованя, але під услівєм, що цїлу справу опишуть газети. Коли судия представив позиваючому, що газети мають преці богато иниших о много важнїйших річий, про котрі пишуть, відповів Лявер: „Менї то всьо

бою фляґу свого корабля, а попереду іде офіцир. Прийшовши до Канеї спочивають, а відтак машерують назад півтора години до Судп. Се називає ся военна служба на Кретї.

Хто від сторони моря доїзджає до Канеї, може легко добачити на недалеких горах півострова Акротірі грецкі прапори, котрі повстанцї вивішують на високих жердках перед своїми прапорами. Зараз же напроти них, може на яких 1000 кроків повіває то тут, то там червона фляґа турецка з півмісяцем, а понад найвисшим місцем укріплень міста видко таки цїлу купу прапорів. То прапори держав европейских, символ згідности і єдности Европи. Побіч сино-біло-червоної хоругви француской стоїть чорно-біло-червона нїмецка, коло анґлїйскої-российска, коло італїяньскої-австрийска, а по серединї тихий, засумований місяць турецкий, постарів ся бідачисько і видить, що вже сили єго опускають. Постаріла ся і турецка держава та настали злі часи для неї. На всїх єї кінцях рве ся і ломить ся і навіть так примірна згода держав европейских, як тут на Кретї, не може охоронити єї від шкоди. В наших очах розграває ся кусень історії всесьвітної з гуком армат і лоскотом карабінів, з погибшими і раненими, з незаслуженою нуждою і з одушевленем для марницї, як пристало на наші часи. Завзята релїґійна борба веде ся і дальше, хоч войска европейскі обсадили столицю і тут бодай удержують нїби то якийсь спокій.

Зверхний вид міста не дуже змінив ся. Із давного правительственного будинку, що правда, стоять лиш купи каміня, але поза ним станув вже новий. Вид улиць вже значно змінив ся. Замість викрикуючих Греків християн, що убрані трохи по войсковому, волочили ся давнїйше по місті, видко тепер лиш обдертих магометан, що збігли ся тут з глубини краю, чужих моряків, не перебраних ще реформових жандармів у всїляких мундурах, справоздавців ґазет европейских і турецкі артилерийні патрулї та анґлїйскі стійки в червоних кабатах. Деякі улицї вигоріли зовсїм і чути спаленину. Тут місто як би вимерло; попукані мури готові кождої хвилї звалити ся і люди боять ся тут заходити. Перед католицкою церквою стоїть стійка француских моряків а будинку монастирского і школи стережуть так само Французи. Вузонькими уличками, на котрих сидять громадками пригноблені Турки, іде ся до башти прапорів. Горою давних укріплень венецийских знаходить ся тепер дрантивий вал турецкої роботи і башта, подобаюча скорше на велику з доісторичної доби могилу. То башта прапорів, на котрій стоять вивішені прапори всїх великих держав европейских, а їх стереже громадка моряків. Нинї стоять на вартї Французи і стережуть нїмецкого прапора, завтра будуть Нїмцї стерегти француского. Аж плакати з радости дивлячись на таку згоду Европи. Преці то таки заслуга Турків і Кретийців, що довели до такої згоди і єдности. Лиш що та згода і єдність не вдїяла доси нїчого. Кретийцї не роблять собі з неї нїчого, та й не думають піддати ся волї Европи. Европа в своїй безпримірній доси згодї — розуміє ся, на Кретї — гадала, що голодом змусить повстанців до послуху та на жаль видко, забула, що бльокада не вдїє нїчого, бо остров великий а земля на нїм урожайна.

Де згода і єдність, там очевидно мусить бути і весело. Так єсть бодай в Канеї. Преці на Кретї тепер спокій! Що правда, стріляють ще, але то лиш переднї сторожі. Греки лагодять ся взяти Кісамос з єго обома фортами, але то далеко від Канеї; стріляють на торпедовцї що пливуть попід береги острова, а сполучена Европа стріляє згідно до них шрапнелями із скорострільних пушок. Магометани в Канеї гнївають ся на Европу за то, що она роззброїла їх охотників, і готові різати не лиш Греків, але й цїлу Европу, ба цїлий сьвіт. Тимчасом всему лиху радить якось поволи музика, котрої тут не брак. Турецка банда грає всїлякі танцї без кінця а кінця і як звичайно, кінчить свій пополудневий концерт турецким народним імном Падішахгіміз чок яша — падишахови многая лїта! Для магометаньских голодранців нема більшої радости, як коли з'явить ся анґлїйске войско — шкоцкі верховинцї в червоних кабатах з короткими спідничками та голими колїнами і станутъ вигравати на дудах. В ночи знов чути, як улицями ступають турецкі і заграничні патрулї, а зголоднїлі коти, що лишились без притулку, зачинають також свій концерт. Додайте до того всего всїлякі „цапфенштрайхи“, сиґнали трубами чужих войск, вправи на трубах турецких рекрутів від артилєриї, всїлякі сиґнали алярмові в'їзджаючих і виїзджаючих торпедовців і т. п., а будете мати справдїшний концерт европейский, який можна хиба лиш в Канеї тепер почути.

В сам великий четвер перед латиньскими Великодними сьвятами відбула ся в Канеї войскова парада, якої ще нїхто доси не видів і ледви чи ще коли можна буде таку видїти — **межинародний перегляд войска**. Вже від досьвіта чути було, як на валах грала войскова музика; то войска великих держав учили ся парадного марша. Зараз з полудня почали войска виходити і збирати ся на великій турецкій площи муштрів межи дорогами як до Суди і Галеппи. Там зібрало ся повнїсько всїлякого народу; Араби і Турки повилазили на мури від міского города, а на плоских дахах домів недалекої Галеппи зібрало ся множество магометан. Під касарнею станули собі паші: **Тавфік**, постать правдиво воєцка; **Мустафа**, ґенерал від артилєриї старої дати, що колись славно боронив Араб-Табії коло Сілїстриї від Москалів; **Шеріфеддін**, з ґенерального штабу, член комісиї для реформи жандармериї на Кретї, і **Едгем**, комендант кріпости в Канеї. Прийшов також **Ісмаіл-бей** заступник ґен.-ґубернатора на Кретї. Відтак явило ся кілька панів і дам з консулятів, а також і аматори-фотоґрафи, по найбільшій части офіцири від маринарки одні на возах, другі верхом а ще иншї на біциклях.

Тимчасом почало надходити войско з трох сторін: він сторони Суди надійшли дві компанії австрийского 87-ого полку з корабельною музикою. Коло касарнї повитала їх одна компанія австрийскої залоги під проводом капітана

одно; для мене то така важна справа, що нехай перед нею сховає ся і грецко-турецка війна. Коли ґазети не найдуть хочби маленького кутика на згадку о мені, то я не відступлю від обжалованя". — Судия, що не міг дійти до ладу з Лявером, покінчив справу так, що увільнив обжалованого; але Лявер все таки діждав ся свого, бо віденьскі ґазети підхопили ту сьмішну розправу і відтак описали єї.

— **Водні дороги в Австриї.** Від часу пробитя скельних лав на Дунаю під „Зелїзними воротами" минувшого року мусить Австрия подбати о розширене своїх доріг водних. На днях видав вже мінїстер торговлї, бар. Ґлянц, позволене на вступні роботи нівеляцийні в околицях, де мають копати ся канали з одного боку для сполученя Дунаю посредством Бечви і Ольші з Одрою і — що для нас найважнїйше — для сполученя Днїстра з Сяном. Дороги водні мають найбільше значіня для перевозу сирих материялів посредством паровців з так зв. шлеперами або поромами. Перевіз одної тонни (1000 кільоґрамів) на однім кільометрі шляху зелїзничого коштує нинї 2·6 крейцарів, коли перевіз шлепером стоїть на ріцї лише 0·5, а на каналї 0·7 крейцаря, отже пять разів менше. Нинї одержує Австрия майже всї продукти кольоніяльні через Гамбурґ або Щетин. Деякі йдуть лише через Триєст. Кораблї, що довозять ті плоди кольоніяльні з Індиї, роблять від каналу суеского (з пристани Саїди) через Ґібральтар до Гамбурґа 3316, до Щетина 3596 миль морских (5 таких миль іде на нашу стару милю або 7 і пів кільометрів). Коли-ж будуть готові згадані канали, то дорога для привозу кольоніяльних продуктів піде з Саїди до горла дунайского, а звідси горі водою і каналами до Гамбурґа і Щетина. Чорне море буде сполучене безпосередно через Австрию з Балтиком і морем Німецким, а довгість дороги з Єгипту до горла дунайского буде виносити 950 миль морских, з відси до Щетина 1000 миль, разом 1950 миль. Яку вагу буде мати таке сполучене для Австриї, не тяжко догадати ся. А через канал суеский переходить що року над 2000 кораблїв торговельних. Получене Дунаю з Балтиком є для Австриї тим більше наглою справою, що і Росия починила вже приготовленя до будови каналу водного, котрий би сполучав Чорне море через Днїпро і Західну Двину з Балтиком.

— **Померли:** в Самборі др. Корнило Чайковский, бувший ад'юнкт судовий, а відтак адвокатский кандидат, дня 27-го с. м.; — Орест Саломон, судовий ад'юнкт, в Сяноцї, дня 23-го с. м., в 40-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Заведенє возів III. кляси при поїздах поспішних. Ц. к. Мінїстерство зелїзниць вдоволяючи так в парляментї, як і зі сторони Публики часто висказаному бажаню о заведенє возів III. кляси при поїздах поспішних на шляхах ц. к. зелїзниць державних, зарядило під днем 3 цьвітня с. р., щоби згадані вози додавано до слїдуючих поїздів поспішних: на шляху Відень Сольногород до поспішних поїздів ч. 3, 4, 5 і 6; на шляху Відень-Амштеттен до поїздів посп. ч. 103 і 104; на шляху Відень-Еґер до поїздів посп. ч. 1, 2, 3 і 4; на шляху Відень-Прага до поїзд. посп. ч. 3/203, 5/205 і 206/6 і на шляху Весселі н./Л. — Лїнц до поїздів поспішних ч. 403, 1105/1205 і 1206/1106 і 405.

Ужитє III. кляси при висше наведених поїздах поспішних буде дозволене тілько на віддаленя понад 100 км., в наслїдок чого і виданє білетів III. кляси обмежає ся одвітно до сего зарядженя. Виїмку становить шлях Пільзно-Еґер, на котрім нема жадного обмеженя, що до ужитя III. кляси.

Торг збіжевий.

Львів дня 28-го цьвтня: Пшениця 7·50 до 7·75 зр.; жито 5·25 до 5·50; ячмінь броварний 5·50 до 6·—; ячмінь пашний 4·75 до 5·— овес 5·75 до 6·—; ріпак 11·— до 12·—; горох 5·— до 8·—; вика 4·50 до 5·75; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя копопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·50 до 4·75 гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка 25·— до 40·—; шведска 50·— до 65·— біла 30·— до 40·—; тимотка —·— до —·— ганпж —·— до —·—; кукуруза стара 5·— до 5·31; нова 5·— до 5·31; хміль —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 29 цьвітня. Вчера розпочали ся знов засїданя Палати послів. Вчерашне засїданє зазначилось тим, що Нїмцї розпочали на нім обструкцийну опозицию. Посли Ельверт і Шенерер ставили пильні внесеня в справі знесеня розпорядженя язикового для Чех. Слїдуюче засїданє в пятницю.

Будапешт 29 цьвітня. Пос. Апонїй ставив інтерпеляцию в справі заграничного положеня, а специяльно в справі греко-турецкої війни і в справі подорожи цїсаря до Петербурга, котра має велике значінє політичне.

Атини 29 цьвітня. В містї зовсім спокійно. Наслїдника престола не відкликано; він позістає і дальше на чолї армії.

Петербург 29 цьвітня. Цариця Александра принимала вчера мінїстра справ заграничних ґр. Ґолуховского, котрий відтак був у росийского мінїстра справ заграничних і довго з ним конферував. Цїсар Франц Йосиф принимав по полудни Муравєва на авдиенциї. Ґенерал-ад'ютанти Паар і Больфрас дістали від царя табатієрки в брилянтах.

Атини 29 цьвітня. Коло Велєстіно (на дорозї до Вольо і вже недалеко від сего міста) прийшло до битви з Турками, в котрій Греки відперли Турків з великими стратами.

Атини 29 цьвітня. Без зміни кабінету не обійде ся. Грецке войско змушене уступати з Епіруса.

Петербург 29 цьвітня. Вчесть Є. Вел. Цїсаря відбула ся велика парада войскова, в котрій брало участь 54 баталїонів, 52 шкадрон і 140 пушок. Один баталїон кексгольмских ґренадирів імени цїсаря Франц Йосифа спроваджено умисно з Варшави. Підчас паради обняв Є. Вел. Цїсар команду того полку.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжки: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть I, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаічні ч. I. 80 кр. ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар" 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. I. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Ґерінґ-Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. I. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темрав драма 20 кр. — Юлїй Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна, драма 20 кр.

***

Єлїни і віддїл турецкого войска. Всї три компанії помашерували на площу і станули там на лївім крилї коло Шкотів. Стирийцї виглядали знаменито. Синї пантальони, темно-синї кабати, синї шапки з дубовим листєм, карабіни на ременях через плече. Замість прапора мали корабельну фляґу. З посеред темної барви мундурів сьвітять ся лиш чорно-жовті ленти польні у офіцирів. Всї три капітани їдуть верхом. Безперечно, що всї чужі войска роблять добре враженє, але у Стирийців видко змаганє сполучати здібність военну з красним виглядом — не мають на собі нїчого непотрібного. Нїмців дуже мало. На правім крилї коло Шкотів стає компанїя францускої маринарскої піхоти. Темно-синї уніформи, жовті еполєти, білі рукавички і білі шоломи на голові. Офіцири на конях мають шаблї не при собі, а на сїдлї. Дві компанії Шкотів викликали серед місцевих жителїв нечувану веселість. Турки і Араби почали в голос сьміяти ся і кричали: Донсу з аскіер! (Ковнїрі без штанів!) Поважна, войскова постава дивно виглядає при дивнім мундурі тих верховинцїв. На голові мають білі шоломи, а на них по боках на куснику чорного сукна срібні оленеві роги; червоні кабати з жовтими ковнїрами, на котрих пришиті маленькі слонї з жовтого металю; вилоги вишиті білими шнурочками; білі ремені; темно-зелені спіднички, не сягаючі навіть до колїн; колїна голі, а понизше колїн білі камаші, привязані рожевими стяжечками. До маршу грають на дудах (на козї). Офіцири поубирані майже так само, лиш мають величезні рукавицї та мечі з великими кошами при ручцї. Коло Австрияків стануло двайцять нїмецких моряків в синих блюзах. Сусїдами Нїмців — Москалї, дві компанії стрільців. Они в широких темно зелених штанах в холявах, мають на собі темно-зелені кафтани без ґузиків (запинані на гафтки) з довгими полами і червоними клапами на плечи і в білих шапках. На карабінах мають баґнети. Коли машерують, один з них сьпіває, а всї враз до такту кінчать за ним. Коли надійшли, якийсь дотепний Шкот відозвав ся: Oh, the salvation army is coming! (Ой, армія спасения прийшла! — анґлїйске товариство тверезости). Наконець лїве крило цїлого ряду заняли Італїянцї — три компанії моряків в білих шапках і білих камашах та темно-синих блюзах. Офіцири носять ще й ясно-синї шарфи.

Войска вже уставились і ожидають прибутя Европи, т. є. адміралів великих держав. Чорногорцї в червоних кафтанах — реформові жандарми — держать порядок і не зважають, чи то турецкий офіцир, чи який голодранець — грозять кождому кольбою, хто висуває ся наперед. Около 2 год. з'являють ся адмірали, а італїяньска музика зачинає грати адміральский марш. Італїяньский капітан підходить до адміралів і здає рапорт. Єго відбирає віце-адмірал Каневаро яко найстарший ранґою. Французи презентують і музика грає марсилїянку. Шкотам грає анґлїйский імн француска музика. Стирийцї чекають і не рушають ся, коли й до них прийде Европа. Відтак їх музика зачинає грати австрийский імн, а червоно-біла фляга спускає ся в долину. За Нїмців грають Австрияки. Відтак презентують росийскі стрільцї, а музика їх грає „Боже царя храні". Наконець роблять так само на лївім крилї Італїянцї і наступає дефіляда: Французи машерують дуже скорим кроком з карабінами на плечах; Шкоти ідуть поволи і поважно; Стирийцї машерують жваво і взірцево; на росийских стрільців треба чекати, аж надходять їх музика, стає з боку а они біжать і посьпівують до такту; Італїянцї ідуть собі дуже вигідно. Наконець наступає подяка адміралів, на котру росийскі стрільцї відповідають в голос і всї враз в тім роді як: „Здравія желаєм вашему 'с'кородію!" (високородию) Тепер машерує войско домів: Шкоти грають на своїх дудах, Москалї сьпівають, Італїянцям і Французам грає музика; Австрияки трублять. Парада скінчила ся. Коли не помогла погодити Турків з Греками, то певно й не пошкодила.

(Дальше буде.)

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.